

vor Grundlov holder fast paa, jeg end finder Forslaget, kunde det dog være, at vi kunde nødes til at betræde den i samme antydede Veie. Derksom man nemlig gifk hen og gav Landsdelen Slesvig en saadan Stilling, saa troer jeg, at Consequentsen vilde medføre, at noget Eignende maatte gjøres gjældende ogsaa med Hensyn til det, som blev tilbage (Hør! Hør!)

B. Christensen: Det har ikke andet end kunne være mig hjært at høre de Erindringer, som den sidste ærede Taler har fremført, hjært, fordi de give mig 'en velkommen Anledning til at forsøge paa yderligere at forklare det foreliggende Forslag, hjært, fordi det, naar jeg tager den ærede Rigsdagsmands grundige Lænkning og Studium af disse Forhold i Betragtning, giver mig en stor Beroligelse, at der ikke fra hans Standpunkt har været mere uafviselige Betænkkeligheder at fremføre, end de, som ere fremkomne, og om hvilke jeg tilstaaer, at jeg troer, at de have faaet en stor Deel af det Indtryk, de have gjort, fra den Maade, hvorpaa Foredraget blev holdt (Nei! Nei! Jo! Jo!). Det være imidlertid som det vil, saa skal jeg tillade mig ganske tvrt, Stykke for Stykke, at imødegaae hine Erindringer, idet jeg dog først med Hensyn til den Bemærkning, der gjordes af den ærede Rigsdagsmand, som sidder lige overfor mig (Boisen), om, at det foreliggende Forslag formeentligen, idet det vil give Communeraadet Indflydelse paa Skolevæsenet, har overseet, at den vigtigste Indflydelse ligger i Balget af Lærerne, maa bemærke, at en Betragtning af Grundføtningen i § 18 og af den Grundføtning, hvorpaa hele Lovforslaget er bygget, maatte vise den ærede Rigsdagsmand, at Forslaget tænker sig Balget af vedkommende Skolemand eller Skolemænd overdraget til Communen selv. Den ærede Rigsdagsmand fra Nykjøbing (Monrad) har først opholdt sig ved Forslagets Bestemmelse med Hensyn til Kjøbenhavn; jeg har allerede før tilladt mig at bemærke, at jeg lægger mindre Vægt paa de Mangler, som med mere eller mindre Grund maatte kunne ansøres ved Bestemmelsen for Kjøbenhavns Vedkommende, fordi jeg endnu stedse, skjøndt ingen Minister endnu har fundet sig foranlediget til at tale, nærer det Haab,

at Regjeringen vil for Kjøbenhavns Vedkommende træde op med et Forslag i den paa-gjældende Retning, og jeg skulde i ethvert Tilfælde troe, at man ret vel kunde bestemme sig, for at sætte mit Forslag i Udøvelse for det øvrige Land, og forbeholde Kjøbenhavn Ordningen af dens communale Forhold ved en særlig Lov. Jeg kan dog iøvrigt ikke ganske understrive den ærede Rigsdagsmands Anskuelse, naar han siger, at Kjøbenhavn har levet sig sammen i een Commune i den Grad, at det vilde være betænkeligt og skadeligt, om den nu deelttes i flere mindre Communer. Det er ganske vist, at den kan have dannet sig i de allerførste Henseender til een Commune; men ligesom man i den forbigangne Tid og lige indtil nu har let ved at see mange Afskillelser og Sondringer, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand selv har anført et træffende Exempel, saaledes forekommer det mig, at Hiint Intet beviser med Hensyn til Spørgsmaalet, om Forvaltningen ikke fornuftigere end hidtil ordnedes derved, at Hovedstaden afdeelttes i flere Communer, og af en saadan Afdeling vilde jo ingenlunde med Nødvendighed følge, at alle eller visse Hovedforhold, som den ærede Taler har berørt, skulde sondres fra Overbestyrelsen. Det vil jo nærmere være at afgjøre, i hvilken Grad og hvilke slige Indretninger der ville være at sondre; men negtes kan det ikke, at i mange Henseender har for Exempel Broerne Momenter, som maatte gjøre det væffeligt, at de, om jeg saa maa udtrykke mig, i en vis Grad gifk tabt fra den større Heelhed, hvori de nu ere indbefattede. Det samme kan gjælde om Christianshavn og maaskee om andre Qvarterer; men det være som det vil, jeg skal ikke opholde mig derved; thi jeg har, som antydet, mere taget Kjøbenhavn med, fordi det forekom mig, at Discussionen burde stikkes sin Almindelighed ogsaa for Kjøbenhavns Vedkommende, end fordi jeg just har tænkt mig, at der allerede i dette Dieblif, uden en mere directe Medvirkning fra Regjeringens Side, skulde være Tale om en endelig Ordning af Kjøbenhavns Commune.

Den ærede Rigsdagsmand gifk dernæst over til at udsætte paa Forslaget, at det forlader det Bestaaende, uden videre bryder Staven